خاطره

ماجرای مصاحبه خبرنگار صداوسیمای مرکز خراسان با حاج احمد متوسلیان

فرمانده در دام خبرنگار

احمد حمزه‌ای؛ از کادرهای یگان ذوالفقار، از حال و هوای سردار شهید متوسلیان فرمانده تیپ محمد رسول‌الله(ص) هنگامی که حین عملیات به دام این مصاحبه افتاد، می‌گوید:

...آن روز سرتاپای حاج احمد غرقِ گرد و خاک بود. به‌علت غبار شدید و آفتاب تند منطقه غرب کارون، یک عینک طلقی تیره به چشمش زده بود. سوار یک جیپ شهباز، آمد سری بزند به مواضع بچه‌های ما و حالی از برادرمان علی‌رضا ناهیدی بپرسد.

در همین وقت، دیدیم یک گروه فیلمبردار خبری به موضع ما آمده‌اند. انگار از قبل حاجی را نشان کرده بودند. چون دیدیم یکراست سراغ او رفتند. گفتند از صداوسیمای مشهد آمده‌ایم، می‌خواهیم با شما مصاحبه کنیم. حاج احمد هرکاری کرد، دید نمی‌تواند از دست این اکیپ خبری فرار کند. به ناچار تسلیم شد. برای ما که می‌دانستیم حاجی اصلاً به دوربین و مصاحبه‌های تلویزیونی عادت ندارد، دیدن اینکه چطور این بچه‌های تلویزیون مشهد توانسته‌اند او را به‌دام بیندازند، خیلی بامزه بود. حاج احمد خیلی مختصر درباره وضعیت عملیات جلوی دوربین توضیح داد. گزارشگر تلویزیون هم بی‌خبر از عوالم حاجی، پشت سر هم از او سؤال می‌کرد. حاج احمد بدجوری معذب شده بود. علی ناهیدی هم که دیگر نگو و نپرس! داشت کیف می‌کرد که این برادرها چه راحت به حاجی کمین زده‌اند.

خلاصه، حاج احمد که دید آقای خبرنگار دست‌بردار نیست، طاقتش طاق شد. وسط مصاحبه که بچه‌ها به تأیید حرف‌های او یکصدا تکبیر گفتند، از جلوی دوربین رفت کنار و در حالی که برادر ناهیدی و سایر بچه‌ها را به خبرنگار نشان می‌داد، گفت: بروید با این بسیجی‌ها صحبت کنید. اینها بودند که عملیات کردند، ما کاره‌ای نیستیم

بعد هم سریع سوار جیپ شهباز بدون کروک شد و رفت دنبال ادامه سرکشی به مواضع گردان‌ها.

پس از درهم شکستن پاتک‌ها و فروکش کردن نسبی آتش دشمن روی نیروهای خودی در بعدازظهر روز شنبه یازدهم اردیبهشت ۱۳۶۱، اکیپ خبری اعزامی از صدا و سیمای مرکز استان خراسان، در محل استقرار یگان ذوالفقار تیپ ۲۷، با احمد متوسلیان مصاحبه‌ای داشت که مشروح آن به نقل از احمد حمزه‌ای از کادرهای یگان ذوالفقار از پی می‌آید.

گزارشگر: برادر حاج احمد سلامٌ علیکم.

متوسلیان: علیکم السلام.

گزارشگر: اگر اجازه بفرمایید، در خدمت‌تان مایلیم مصاحبه‌ای داشته باشیم.

متوسلیان: برادرهای دیگر هستند، از آنها بپرسید.

گزارشگر: با این برادرها مفصلاً مصاحبه گرفتیم. حالا اگر اجازه بدهید، در خدمت شما باشیم و برای ما درباره نقش برادرهای تیپ ۲۷ در این عملیات صحبت کنید.

متوسلیان: عرض کنم که برادر [علی‌رضا] ناهیدی اینجا هست و ایشان مسئول توپخانه این تیپ است.

گزارشگر: با ایشان صحبت می‌کنیم، اما قرار شد اول با شما مصاحبه بگیریم.

متوسلیان: ولی من ترجیح می‌دهم که با آن برادرها صحبت کنید نه با من.

گزارشگر: با برادرها هم به جای خود، حالا در خدمت شما هستیم.

«.... بینندگان ارجمند، در منطقه عملیاتی حمله

الی بیت‌المقدس هستیم و در کنار برادرمان؛ فرمانده تیپ محمد رسول‌الله(ص). برادر، شما بفرمایید که نقش برادران پاسدار ما در این حمله پیروزمندانه چقدر بوده و کلاً رمز موفقیت‌هایی که تا به حال کسب کرده‌اند، چه بود؟ متوسلیان: «بسم‌الله الرحمن الرحیم. اول از همه، تقدیرمان را از ملت بزرگوارمان اعلام می‌کنم و توفیق همگی را در راه نصرت به اسلام و مسلمین، از درگاه خداوند بزرگ خواستارم. در مورد این عملیات که به یاری خدا انجام شد، روال کار به این ترتیب بود که ما تصمیم گرفتیم کاری انجام بدهیم و مسأله جنگ را ان‌شاءالله یکسره بکنیم. در این رابطه، تصمیم گرفته شد دست به اجرای عملیات‌های بزرگ زده شود و ما تجربه کردیم که در عملیات‌های بزرگ، موفق و پیروز بودیم -همیشه- چه در بستان، چه در آبادان، چه در فتح و چه در این عملیات؛ که موفقیت چشمگیری به دست آمده. در رابطه با این عملیات، منطقه‌ای که در نظر گرفته شده بود، منطقه خیلی وسیع و بزرگی است و حتی از منطقه عملیات فتح هم بزرگ‌تر بوده و به یاری خدا، تصمیم بر این است که روند عملیات ادامه داشته باشد و به خواست خدا، این حمله قطع نخواهد شد. همان‌طور که شما گفتید، در این عملیات تیپ محمد رسول‌الله(ص) شرکت داشته و بحمدالله این منطقه‌ای را که ملاحظه می‌کنید از تصرف دشمن خارج شده و جاده آسفالت اهواز- خرمشهر که پیش‌تر دسترسی به آن برای ما به یک رؤیا تبدیل شده بود، تصرّف شده و الآن دشمن فقط روی خط مرز و آن طرف خط مرز است که می‌تواند مقاومتی داشته باشد و این مقاومت هم، ان‌شاءالله در هم شکسته خواهد شد.»

نقش تعیین کننده ارتش در عملیات بیت‌المقدس و آزادسازی خرمشهر

فتح خرمشهر
حاصل همدلی ملی

سرتیپ ستاد حسین ولی‌وند زمانی
فرمانده دافوس (دانشکده فرماندهی و ستاد) ارتش

فتح خرمشهر مهم‌ترین رویداد تاریخ معاصر ایران است؛ زمانی که نیروهای نظامی ایران در یک اتحاد بزرگ ملی توانستند شهر بندری خرمشهر را از نیروهای بعثی عراق که توسط کل جهان استکبار حمایت می‌شد، بازپس گیرند.

این پیروزی عادی نبود، بلکه موفقیتی بود که مردم ایران سالیان سال و پس از عهدنامه‌های ننگین گلستان و ترکمانچای منتظر آن بودند.

ارتش با توجه به مأموریت ذاتی خود در حفظ استقلال، تمامیت ارضی و نظام جمهوری اسلامی، به یک نقش‌آفرینی محوری در این مقطع حساس از تاریخ ملت ایران دست زد و نمادی دیگر از اتحاد ملی ایرانیان را به نمایش گذاشت.

عملیات فتح‌المبین و دستاوردهای آن در روحیه دشمن ستیزی نیروهای رزمنده بسیار مؤثر بود و همین انگیزه سبب شد تا بلافاصله فرماندهان عملیات و مسئولان ستادی، برای عملیات بعدی اعلام آمادگی کنند؛ عملیات فتح‌المبین از لحاظ تلفات و ضایعات برای نیروهای خودی به حدی ناچیز بود که مشکلی برای تجدید سازمان ایجاد نمی‌کرد، ولی آسیب‌پذیری دشمن و تلفات و ضایعات آن فوق‌العاده چشمگیر بود و به همین دلیل بلافاصله عملیاتی تحت عنوان طرح عملیاتی «کربلای ۳» طرح‌ریزی و به نام عملیات بیت‌المقدس با شرکت نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران، نیروهای بسیج مردمی، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و با پشتیبانی جهاد سازندگی، نیروی هوایی و نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران از ساعت ۳ بامداد ۶۱/۲/۱۰ با رمز یا علی‌ابن‌ابی طالب(ع) و به مدت ۲۶ روز در جنوب غربی اهواز انجام گرفت؛ یکی از درخشان‌ترین کارنامه‌های عملیاتی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران عملیات بیت‌المقدس به‌شمار می‌رود که علاوه بر پایان دادن به ۱۹ ماه اشغال نظامی حساس‌ترین نقاط خوزستان یعنی خرمشهر، ضربه‌ای قاطع به نیروهای متجاوز عراق و توان و میل جنگجویی او وارد آورد.

■ آغاز مرحله‌ای جدید در جنگ با فتح خرمشهر

دستاوردهای نظامی و سیاسی این نبرد بسیار عظیم بود و بحق می‌توان گفت که با پایان گرفتن نبرد بیت‌المقدس، جنگ ایران و عراق وارد مرحله جدیدی شد، مرحله‌ای که عراق در وضعیت انفعالی و ایران در موضع کنش نظامی قرار گرفت. عراق بعد از این عملیات دریافت که دستیابی به اهداف توسعه‌طلبانه و تجاوزکارانه‌اش در خلیج فارس، اروندرود و خوزستان با توسل به قدرت و تهاجم نظامی مقدور نبوده و ناگزیر از چشم پوشی آن است و از ترس آسیب‌پذیری بیشتر در پوشش شعار صلح‌طلبی و لزوم آمادگی برای نبرد با رژیم اشغالگر قدس به مناسبت اشغال لبنان در آستانه تشکیل کنفرانس سران کشورهای غیر متعهد به‌صورت یک طرفه اعلان آتش بس داده و دست به عقب‌نشینی عمدی از سایر مناطق اشغالی زده و از دست دادن خرمشهر را یک عقب نشینی تاکتیکی عنوان کرد.

در طول جنگ تحمیلی منطقه انتخابی نبرد بیت‌المقدس با حدود ۶۰۰۰ کیلومتر مربع مساحت بعد از عملیات ثامن‌الائمه، طریق‌القدس و فتح‌المبین، از نظر وسعت بی‌نظیر بود؛ در طرح‌ریزی هدف‌های این عملیات، به ارزش و اهمیت آنها از لحاظ تاکتیکی و استراتژیکی توجه ویژه شده بود، به‌طوری که بزرگ‌ترین گام استراتژیکی درهم شکستن استراتژی عراق در کنترل کامل بر اروندرود و همچنین تثبیت حاکمیت غیر قابل انکار ایران بر اروندرود و شمال خلیج‌فارس قلمداد می‌شد که بحمدالله این هدف با بیرون راندن نیروهای متجاوز به پشت خط مرز و تأمین کرانه شمال اروند و آزادسازی خرمشهر، محقق شد.

هدف دیگر عملیات بیت‌المقدس انهدام نیروهای متخاصم برای کاهش توان رزمی او و قرار گرفتن در موضع برتر قدرت نظامی ایران و در نتیجه تحمیل اراده بر دشمن بود. بدین سبب طراحی عملیات بیت‌المقدس هدف استراتژیکی جمهوری اسلامی ایران، مبنی بر بیرون راندن متجاوز از مناطق تحت اشغال تلقی می‌شد که جامه عمل به خود پوشاند و یکی دیگر از اهداف پیش‌بینی شده که دارای ارزش استراتژیکی و با تاکتیک توأم بود، یعنی حضور نیروهای خودی در ساحل رودخانه اروند در شرق بصره و تهدید این شهر، تحقق یافت.

در این عملیات حدود ۱۹ هزار نفر از نیروهای عراق به اسارت درآمدند و آمار کشته شدگان و مجروحین از مرز ۱۶ هزار نفر فراتر رفت و از این لحاظ تلفات و خسارات با سایر عملیات متفاوت بود؛ در این عملیات حداقل بیش از دو لشکر پیاده و زرهی از ۵ لشکر موجود عراق در این منطقه منهدم شد. از همه مهم‌تر، نتایج سیاسی- نظامی این عملیات است که به عقیده تعدادی از صاحب‌نظران فرصت مناسبی را برای ایران جهت خاتمه جنگ فراهم آورد، اعتبار نیروهای مسلح ما را در جهان افزایش داده و کارشناسان نظامی جهان را وادار ساخت تا شایستگی رزمی رزمندگان ما را مورد تأیید قرار دهند، استفاده از موفقیت خاص پیش آمده بعد از عملیات فتح‌المبین، طرح ریزی دقیق، بموقع و موفقیت در عملیات عبور سریع و غافلگیرانه از رودخانه کارون و تصرف سرپلی وسیع به مساحت بیش از ۷۰۰ کیلومتر مربع در زمانی کوتاه، به‌عنوان برجسته‌ترین ویژگی‌های این عملیات نظامی برای نیروهای ما ثبت شد.

به دستور سپهبد شهید علی صیاد شیرازی، تیم‌های تخصصی طرح‌ریزی عملیات دافوس ارتش که در آن نقش پررنگ استادانی مانند سرهنگ مسعود بختیاری، سرهنگ نصرت‌الله معین وزیری، سرهنگ اقبال محمدزاده، مرحوم سرهنگ محسن شاهان بهبهانی و... دیده می‌شود؛ با کار تیمی، دانش‌محور و هماهنگ شده به ارزیابی توان رزمی، بازی جنگ و تهیه برآوردهای عملیاتی پرداختند.

■ طرح‌های پیشنهادی برای عملیات

طراحان عملیات در قرارگاه مشترک ارتش و سپاه (کربلا) اعم از استادان دافوس و افسران اطلاعات و عملیات نیروی زمینی ارتش و مسئولان و فرماندهان سپاه با توجه به وضعیت زمین، نیروهای خودی و شرایط دشمن، در مورد بهترین راهکار به این توافق‌ها دست یافتند:

۱ تک به دشمن با عبور از رودخانه کارون، تأمین سرپل و استقرار نیروی کافی در غرب رودخانه کارون، ادامه عملیات به منظور انهدام دشمن و آزادسازی خرمشهر و مناطق اشغالی غرب کارون

۲ راهکار دیگری در مقابل این پیشنهاد قرار داشت که تلاش اصلی را از جبهه کرخه‌کور و نیسان یعنی از شمال به جنوب و در منطقه عمومی جفیر انجام می‌داد و عملیات عبور از رودخانه کارون به‌عنوان تلاش پشتیبانی یا فرعی عملیات قرار می‌گرفت. موافقان این نظر به مشکلات عظیم عبور از رودخانه و کمبود وسایل و عدم تجربه و آموزش کافی نیروهای خودی در عملیات عبور از رودخانه را علت طرح این پیشنهاد مطرح می‌کردند

۳ علاوه بر دو راهکار فوق، راهکار سومی هم پیشنهاد شد؛ به این شرح که با توجه به مشکلات عبور از رودخانه کارون (راهکار اول) و همچنین محدودیت فضای مانوری در جبهه کرخه‌کور و جنوب‌غربی اهواز به علت آب‌گرفتگی (راهکار دوم)، بهتر است تا خشک شدن مناطق آب گرفته و باز شدن معابر فضای مانوری از اجرای هر گونه عملیات در این منطقه اجتناب شود و برای اینکه رکودی طولانی در جبهه جنگ به‌وجود نیاید، به عملیات علیه متجاوز در جبهه شمال غرب یا غرب پرداخته شود. سرانجام پس از بحث‌های فراوان، راهکار عبور از رودخانه کارون (راهکار اول) پیشنهاد و مورد موافقت قرار گرفت؛ با مشخص شدن خطوط اصلی و اساسی راهکار عملیات و اتخاذ تصمیم کلی عملیات، مأموریت قرارگاه مشترک کربلا برای اجرای عملیات در منطقه غرب کارون شکل گرفت. نهایتاً سرپلی وسیع به مساحت بیش از ۷۰۰ کیلومتر مربع انتخاب و دقیقاً از آن استفاده بهینه به‌عمل آمد و در واقع کلید پیروزی عملیات بیت‌المقدس محسوب می‌شد.

با یک طراحی هوشمندانه و دقیق بلافاصله یک ماه بعد از عملیات فتح‌المبین و جابه‌جایی برق آسا و سریع رزمندگان، سلاح و تجهیزات از شمال به جنوب خوزستان (۳۰۰ کیلومتر) که یک رکورد تاریخی در عملیات نظامی است با انجام عملیات عبور از رودخانه که از سخت‌ترین عملیات نظامی است و تصرف سرپلی با عرض ۴۰ کیلومتر و عمق ۲۵ کیلومتر در غرب کارون و ایجاد شکاف و رخنه‌ای بزرگ در شمال خرمشهر با استفاده از ظرفیت یگان‌های مهندسی ارتش ضمن احداث ۵ پل و استفاده از قایق‌های نیروی دریایی ارتش و یک گروهان GSP تراده (وسیله‌ای مثل نفربر است که دو سطح جانبی آن باز می‌شود و مانند پل عمل می‌کند)، انتقال رزمندگان ارتش و سپاه به‌سرعت انجام شد؛ یعنی بعد از تک هماهنگ شده در شمال خوزستان عملیات استفاده از موفقیت و تعاقب در خرمشهر انجام شد و دشمن بعثی که به‌شدت غافلگیر شده بود، به هرکجا که پاتک می‌زد شکست می‌خورد و حتی در بعضی از مناطق رزمندگان اسلام بدون درگیری موفق به پیشروی شدند. ترکیب نیروهای خودی اعم از ارتش، سپاه، بسیج و ژاندارمری در عملیات بیت‌المقدس شامل ۱۹۵ گردان رزمی؛ (گردان‌های پیاده، زرهی، مکانیزه) که با ۲۹ گردان توپخانه صحرایی، ۵ گردان مهندسی رزمی و ۱ گردان پل و چهار گروه هوانیروز ارتش پشتیبانی می‌شدند، بود. نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران پشتیبانی هوایی از عملیات بیت‌المقدس را اعم از پشتیبانی نزدیک هوایی، عکسبرداری هوایی، شناسایی، پوشش هوایی، سوختگیری هوایی، حمل آماد، ترابری نیرو و تخلیه مجروحین را برعهده داشت. ضمناً نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران پشتیبانی از عبور نیروها از رودخانه کارون به وسیله قایق‌های هجومی را به عهده داشت؛ نبودن هر یک از این موارد می‌توانست موفقیت عملیات را به‌طور کامل مورد تهدید قرار دهد.

سه قرارگاه مشترک که تابع قرارگاه مرکزی کربلا بود به نام‌های؛ قرارگاه قدس (لشکر ۱۶ زرهی و تیپ ۵۸ تکاور ارتش- لشکر یک قدس سپاه)، قرارگاه فتح (لشکر ۹۲ زرهی اهواز و تیپ ۵۵ هوابرد و تیپ ۳۷ زرهی شیراز ارتش- لشکر ۳ فتح سپاه)، قرارگاه نصر (لشکر ۲۱ پیاده و تیپ ۲۳ نیروی مخصوص ارتش- لشکر ۵ نصر سپاه) شکل گرفت، اگرچه برای پشتیبانی از عملیات بیت المقدس؛ نیروی هوایی، دریایی و هوانیروز ارتش، لشکر ۷۷ پیاده، گروه‌های ۲۲ و ۳۳ توپخانه، گروه ۴۱۱ مهندسی رزمی، گروه ۴۰۱ مخابرات، گردان ۴۱۴ پل شناور از ارتش و تیپ‌های ۳۰ مستقل زرهی، ۱۷ قم، ۳۵ امام سجاد، ۲۳ المهدی از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و جهادگران جهاد سازندگی از استان‌های مختلف کشور هم حضوری فعال و مؤثر داشتند.

> دستاوردهای نظامی و سیاسی این نبرد بسیار عظیم بود و بحق می‌توان گفت که با پایان گرفتن نبرد بیت‌المقدس، جنگ ایران و عراق وارد مرحله جدیدی شد، مرحله‌ای که عراق در وضعیت انفعالی و ایران در موضع کنش نظامی قرار گرفت. عراق بعد از این عملیات دریافت که دستیابی به اهداف توسعه‌طلبانه و تجاوزکارانه‌اش در خلیج فارس، اروندرود و خوزستان با توسل به قدرت و تهاجم نظامی مقدور نبوده و ناگزیر از چشم پوشی آن است

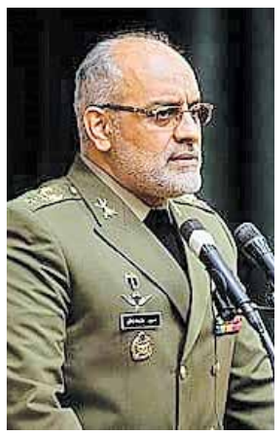

■ نکات برجسته از مقدورات نیروهای خودی در عملیات بیت‌المقدس:

۱- برتری عددی پیاده نظام نسبت به دشمن

۲- استفاده بجا و مؤثر از استادان دانشگاه‌های نظامی و دافوس در طراحی عملیات

۳- تجربه و ورزیدگی یگان‌های پیاده در رزم شبانه، عبور از موانع و میدان‌های مین، نفوذ در مواضع دشمن، رزم نزدیک و توانایی جسمانی بسیار خوب

۴- ورزیدگی در استفاده از جنگ‌افزارهای انفرادی ضد تانک

۵- اطلاعات تقریباً کافی از دشمن با استفاده از اسرا، عکس‌های هوایی و سایر عوامل کسب اطلاعات

۶- داشتن اطلاعات کافی از زمین با شناسایی‌های عملی دقیق از نزدیک

۷- انگیزه و ایمان فوق‌العاده رزمندگان برای درهم شکستن متجاوز

۸- روحیه تهاجمی چشمگیر در رزمندگان

۹- استقرار نیروهای دشمن با فاصله زیاد از کرانه غربی رودخانه کارون در یک جبهه به عرض ۴۰ کیلومتر.

فتح خرمشهر با به کارگیری جنبه‌های گوناگون از جمله شهادت‌طلبی، تخصص، دانش و استفاده از طراحان زبده، اتحاد و همدلی، فداکاری، امید، مقاومت و تکیه بر توان داخلی محقق شد. آمارها نشان می‌دهد که تعداد کل شهدای عملیات بیت‌المقدس (۲۵ روز عملیات طی چهار مرحله)، به ۵۵۵۳ شهید بالغ می‌شود.

روحشان شاد

خرمشهر دیگر بوی باروت نمی‌دهد

مرجان قندی
خبرنگار

در یکی از گذرگاه‌های تاریخ کشورمان روزی رقم خورد که خرمشهر در هجوم خمپاره‌ها و خمسه خمسه‌ها ناگهان آرامش خود را از دست داد و یکسره روبه ویرانی گذاشت.

با وزش بادهای مسموم تجاوز بر پیکر نخل‌های سرسبز خرمشهر ساقه‌های سبز نی در کناره‌های شط و گوشه و کنار شهر پژمرد و از نخل‌ها سطحی باقی ماند و تنی بی‌سر. دیگر از صدای چرخش موتور کشتی‌ها، لنج‌ها و قایق‌ها در آب خبری نبود و از صدای دورگه ناخدا، ملوان و... تعارف‌ها، خنده‌ها، از تندی‌ها و از دعواهای پای اسکله هیچ اثری بروز نمی‌یافت و آنچه شنیده می‌شد ضجه زخمی‌ها بود و صدای انفجار و حریق ظالمانه‌ای که نخل‌های سرسبز خرمشهر را در بر می‌گرفت.

این گونه بود که آنچه باقی ماند، خط مقاومت در خرمشهر بود که جان گرفت و برای دفاع هوشمندانه در مقابل وحشی‌های متجاوز به تکاپو درآمد. از آن پس سنگر بعد سنگر ساخته شد و دست‌ها به سلاح مقابله با دشمن مجهز و زنان و مردان سلحشور جنوبی و غیر جنوبی مسلح شدند تا سینه دشمن متجاوز را نشانه روند. در روی درد جمع شد و اندوه روی اندوه و رنج روی رنج و داغ روی داغ، تا آنکه، درد و رنج و اندوه و داغ به هم پیوست و ناگهان توفانی از خشم برخاست و چون مذاب آتشفشان به طرف دشمن سرازیر شد. سپاهی بزرگ از مردان مصمم دیار سلمان فارسی به راه افتاد و دشمن را در محاصره خویش ذلیل ساخت. ضعف بعثی‌ها در مقابل اراده خدا که در مردانی پولادین تجلی می‌یافت دیدنی بود. از جمله این مردان شهید حسن باقری، شهید علی صیاد شیرازی، شهید حسین خرازی، شهید احمد متوسلیان و شهید احمد کاظمی بودند.

پس از ۵۷۶ روز اشغال توسط نیروهای ارتش بعث عراق، روزی در تاریخ کشورمان رقم خورد که خرمشهر آرامش یافت. در کنار فرزندانی از نسل عاشورا و گوش‌های بومی مردم آن سامان پس از سوم خرداد ۱۳۶۱ صدای رویش نخل‌های خرمشهر را شنید. با رفتن بعثی‌ها شادی در رگ‌های شهر بیدار شد و در این بیداری دشمن بعثی قدرتی نداشت تا از حرف‌های گنده‌تر از دهانش که بر دیوارهای نیمه ویران شهر نوشته بود دفاع کند.

هرچه دشمن بیشتر در گسترش دایره هجوم‌اش کوشید، کمتر نتیجه گرفت. ظهرهای داغ خرمشهر اشغال شده گذشت تا سلحشوران و مدافعان شهر با صورت‌های گرگرفته از گرما آمدند، غوغای درون فرزندان عاشورا و کربلا در رزم استوار آنها ظهور یافت و بعثی‌ها سرگردان شدند.

نفهمیدند از چه راهی برگردند، اسیر شدند، اسیران بعثی در خرمشهر مصداق دزدان حقیری بودند که سرافکنده تجاوز شدند و تا همیشه خواهند ماند.

از فاتحان خرمشهر بسیاری با دنیای ما خداحافظی کردند، خیلی‌ها که نامشان در آسمان‌ها مشهور است و در زمین خدا گمنام. سینه‌های گرم و ملتهب اهالی خرمشهر التیام یافت وقتی فرزندان ایران بر فراز مسجد جامع خرمشهر شعار استقامت و زندگی سر دادند. شط موج می‌خورد و ماهی‌هاتن به امواج می‌سپردند، بی‌ترس از صداهای ناآشنا و بی‌ترس از بوی باروت.